

Arrest

nr. 234 965 van 8 april 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 30 januari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 januari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 februari 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, verzocht op 8 oktober 2019 om internationale bescherming. Op 22 januari 2020 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van verzoekster de beslissing waarbij een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard (internationale bescherming in een andere EU-lidstaat). Dit is de thans bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. *Feitenrelaas*

U verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten, van Arabische afkomst te zijn en de soennitische stroming binnen de Islam aan te hangen. U werd op 20 september 1989 geboren in Bagdad, meer bepaald in de wijk Abu Disheer. U groeide op in deze wijk. Omwille van het sektarisch geweld, moesten

u en uw familie in 2007 Abu Disheer verlaten. Jullie verhuisden naar de overwegend soennitische wijk Dora gelegen in het Zuiden van Bagdad. U huwde in 2004 met A. I. H., A. D. Jullie kregen samen vijf kinderen; Z. (2006); I. (2008), R. (2013), Y. (2015) en A. (2017). Uw vader stierf in 2015 ten gevolge van het sektarisch geweld. Uw echtgenoot die werkzaam was in de bouw werd door bendes benaderd en onder druk gezet om mee criminele feiten te plegen. Uw echtgenoot weigerde mee te werken. Zijn verzet gaf aanleiding tot zijn ontvoering eind augustus 2018. Omwille van deze feiten, besloot u samen met uw kinderen Irak te verlaten. Op 30 september 2018 verliet u Irak via de internationale luchthaven van Bagdad en reisde naar Turkije. Daar verenigde u zich met uw moeder (X A.-Z., W. A. A.) en broer T. X (A.-Z., T. N. A.) die eveneens Irak waren ontvlucht. U reisde vanuit Turkije met rubberen boten door naar Griekenland, waar u op 30 oktober 2018 aankwam. U vroeg nog op dezelfde dag om internationale bescherming bij de Griekse autoriteiten. U verbleef op het eiland Xios. In januari 2019 werd u overgeplaatst naar het vasteland, naar de regio rond Trikala alwaar u een woonst kreeg toegewezen. Op 19 februari 2019 werd u door de Griekse autoriteiten erkend als vluchteling. Uw verblijfsvergunning werd u afgeleverd in de maand augustus. U voelde zich evenwel niet veilig in Griekenland. U werd er lastig gevallen door jonge mannelijke vluchtelingen. Daarnaast hoorde u verhalen over kinderen die werden ontvoerd en wiens organen werden verwijderd ten behoeve van illegale orgaanhandel. Ook op het vlak van de gezondheid van u en uw kinderen was de situatie in Griekenland niet optimaal. U had medische problemen maar kreeg te weinig medicatie, uw twee oudste kinderen kampten met psychologische problemen doch zouden geen hulp krijgen. Ook uw jongste kinderen hadden medische noden waaraan niet tegenmoet werd gekomen. Daarenboven kreeg u te horen dat uw financiële hulp vanaf augustus 2018 zou worden stopgezet. Daarnaast moest u uw woning eind september 2019 verlaten. Deze situatie deed u dan ook besluiten om Griekenland te verlaten. Uw moeder die u een week voor uw vertrek omstreeks eind september had vervoegd, reisde samen met u en de kinderen naar België. Op 8 oktober 2019 kwam u in België aan. U vroeg nog dezelfde dag om internationale bescherming bij de Belgische autoriteiten.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming, legt u de volgende documenten neer: een kopie van 1ste, 6de en 7de pagina van uw paspoort, de kopieën van de 1ste en 6de en 7de pagina's van de Iraakse paspoorten van uw kinderen Z., I., R., Y. en A., een kopie van uw Iraakse identiteitskaart, de kopieën van de Iraakse identiteitskaarten van uw kinderen, een kopie van uw Griekse verblijfsvergunning, kopieën van de Griekse verblijfsvergunningen van uw kinderen, een kopie van een schrijven in verband met het einde van de financiële hulp en opvang in Griekenland en tenslotte medische documenten daterend uit de periode mei 2019 en september 2019.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit uw verklaringen en de documenten in uw administratief dossier, blijkt dat u op 18 februari 2019 in Griekenland internationale bescherming kreeg, u verkreeg er de vluchtelingenstatus.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn. In dit geval hebt u geen elementen vermeld waaruit kan blijken dat u Griekenland hebt verlaten wegens een gegronde

vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u uw levensomstandigheden in Griekenland gelden. In het bijzonder verklaart u dat u door het bekomen van uw verblijfstitel op uzelf bent aangewezen, nl. dat er geen mogelijkheid is tot ondersteuning van de Griekse autoriteiten (CGVS, p. 11). Daarnaast haalt u aan dat u slachtoffer bent geworden van racistische incidenten in Griekenland en beweert u dat u daarbij niet op bescherming kon rekenen van de Griekse politie (CGVS, p. 11).

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U heeft de vluchtelingenstatus in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken. Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen/Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013).

Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming haalt u volgende levensomstandigheden aan in Griekenland. U hekelt de toegang tot huisvesting, werk, scholing, gezondheidszorg alsook de gebrekkige ondersteuning van de Griekse autoriteiten (CGVS, p. 11- 16, Zie vragenlijst CGVS ingevuld bij de DVZ).

In dit verband dient vooreerst te worden aangestipt dat u verklaarde drie maanden na uw aankomst en uw verzoek om internationale bescherming op het Griekse eiland Xios, te weten omstreeks januari 2019, een eigen woning op het vasteland in de regio rond Trikala toegewezen te hebben gekregen door de Verenigde Naties (CGVS p. 10 - 11). Op 19 februari 2019 werd u de vluchtelingenstatus toegekend. U gaf vervolgens aan na de toekenning van het vluchtelingenstatuut, nog zeven maanden in betreffende woning te hebben gewoond (CGVS, p. 9-11). Bovendien kreeg u gedurende de periode februari tot en met juli 2019, bovenop uw huisvesting, een leefloon van 500€ per maand voor het hele gezin (CGVS I, p. 11). Zondermeer vooropstellen dat u geen ondersteuning heeft gekregen in Griekenland van de autoriteiten noch van NGO's, strookt bijgevolg niet met uw verklaringen als dusdanig. Voorts blijkt uit uw verklaringen dat u op dezelfde dag van de stopzetting van de opvang, Griekenland heeft verlaten. Uit uw verklaringen blijkt dat beperkte financiële mogelijkheden, het vinden van een geschikte woonst in de weg heeft gestaan (CGVS I, p. 11). Behalve financiële haalt u geen andere belemmeringen aan die de toegang tot het vinden van geschikte huisvesting voor u bemoeilijkte.

Ook in verband met uw toegang tot gezondheidszorg maakt u op geen enkele wijze aannemelijk dat u hierin door de Griekse autoriteiten zou belemmerd zijn. U legt in dit verband immers tal van medische documenten voor afgeleverd in de periode mei 2019 tot en met september 2019. Deze documenten hebben betrekking op uw medische problematiek waarvoor u in Griekenland medische onderzoeken onderging, waaronder medische beeldvorming en waarvoor u medicatie kreeg voorgeschreven (CGVS, p. 9). Uw verklaring als zou u te weinig medicatie hebben gekregen in Griekenland, is een blote bewering die u op geen enkele wijze kan staven. Verder dient te worden aangestipt dat ofschoon u in de

vragenlijst van de DVZ vooropstelt dat u in Griekenland geen behandeling kreeg, doch wel hier in België (Vragenlijst CGVS ingevuld bij de DVZ), deze stelling niet blijkt uit de verklaringen die u aflegde tijdens het persoonlijk onderhoud tegenover het CGVS. U stelt tijdens betreffend onderhoud immers in België niet te zijn doorverwezen voor verder medisch onderzoek ondanks het feit dat u uw medische problematiek zou hebben aangekaart (CGVS, p. 13). In verband met uw verklaringen dat ook uw kinderen nood zouden hebben gehad aan medische bijstand in Griekenland, doch dat deze hun zou zijn ontzegd, toont u op geen enkele wijze deze noodzaak aan. U legt in dit verband geen enkel begin van bewijs neer teneinde hun medische problematiek te staven (CGVS, p. 9 en 14). Uit voorafgaande moet dan ook worden geconcludeerd dat u nalaat op overtuigende wijze aan te tonen dat u in Griekenland geen toegang had tot de reguliere gezondheidszorg. In de marge dient nog opgemerkt dat u zich voor wat betreft medische problemen tot de geijkte procedure dient te wenden.

In verband met de scholing van uw kinderen die respectievelijk in 2006, 2008 en 2013, 2015 en 2017 werden geboren, stelt u voorop dat uw twee oudste kinderen naar school gingen doch dat uw jongste drie kinderen niet werden ingeschreven. U verklaart in dit verband dat zij nog niet de schoolgaande leeftijd hadden bereikt. Zo werd uw dochter R. die werd geboren in 2013 wel ingeschreven voor het schooljaar 2019-2020, doch met uw vertrek uit Griekenland in september 2019, volgde zij slechts gedurende een week les. Uit uw verklaringen blijkt eveneens dat uw kinderen de Griekse taal aan het leren waren. U verklaarde in dit verband dat uw zoon I. voor u tolkte (CGVS, p. 12). Op geen enkele wijze toont u dan ook aan dat uw kinderen in Griekenland geen recht zouden hebben gehad op onderwijs of dat de toegang tot onderwijs zou zijn belemmerd omwille van hun achtergrond.

U be vraagt over welke concrete inspanningen u heeft geleverd om de Griekse taal te leren, stelt u in eerste instantie voorop dat de VN, die taalonderwijs zou organiseren, u ervan zou hebben weerhouden om taalonderwijs te volgen daar u voor uw kinderen moest zorgen (CGVS, p. 12- 13). Afgezien van het feit dat u ook deze bewering niet staaft met enig begin van bewijs, blijkt nergens uit uw verklaringen dat u zich tot andere organisaties heeft gewend of andere doorgedreven inspanningen heeft geleverd om de taal te leren. U wendde u immers niet tot andere organisaties noch maakt u gewag van andere inspanningen die u ondernam om de taal te leren (CGVS, p. 12). Gezien u heeft nagelaten zich het Grieks machtig te maken, kan evenmin worden vooropgesteld dat u serieuze inspanningen heeft geleverd om werk te vinden. Dit blijkt ook uit verklaringen dat u slechts eenmalig een poging zou hebben ondernomen om werk te vinden, te weten in een naaiatelier tegenover uw woonst in de regio Trikala.

Ofschoon het CGVS onderkent dat, gezien uw situatie van alleenstaande moeder van 5 kinderen, het niet eenvoudig moet zijn geweest om een nieuwe taal te leren en financieel op eigen benen te staan, blijkt desalniettemin uit uw verklaringen dat u geen doorgedreven inspanningen heeft geleverd om uw weg te vinden in de Griekse samenleving. Ofschoon uit informatie blijkt dat u reeds op 19 februari 2019 het statuut van vluchteling werd toegekend, verliet u Griekenland eind september 2019, zeven maanden nadat u de vluchtelingenstatus werd toegekend. Omstreeks de periode van uw vertrek had bovendien uw moeder (19/24101 A.-Z., W. A. A.) haar verblijfsvergunning gekregen, waardoor zij u vervoegde in Trikala (CGVS, p. 13). Ook was er vooruitzicht op de komst en dus bijstand van uw broer T. (A.-Z., T. N. A.) (CGVS, p. 14-15) waarvan u had vernomen dat ook hij een internationaal beschermingsstatuut van de Griekse autoriteiten had ontvangen. Daarnaast verbleef ook uw zus Sarah met haar echtgenoot en kinderen in Griekenland in afwachting van een internationaal beschermingsstatuut. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u samen met behulp van uw familieleden, een poging heeft ondernomen om voet aan de grond te krijgen in de Griekse samenleving.

Voor het overige kaart u de onveilige situatie aan in Griekenland. U stelt voorop dat het land geplaagd wordt door drugs en ontvoeringen. In Athene zouden omwille van de onveilige situatie nauwelijks nog Griekse burgers woonachtig zijn (CGVS, p. 14). Deze situatie stemt niet overeen met de actuele situatie in Athene. Daarnaast zou u slachtoffer zijn geworden van ongewenste intimiteiten. U stelt in dit verband dat u verschillende malen werd benaderd door jonge mannelijke vluchtelingen om een seksuele relatie aan te gaan. U zou door deze mannen ook zijn aangesproken bij uw woning. Ze zouden ook hebben geprobeerd uw hand vast te houden. U voelde u hierdoor op uw ongemak en onveilig en maakte zich bovenal zorgen om uw dochter Z. die een jonge vrouw begon te worden. In dit verband dient te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde ongewenste intimiteiten onvoldoende ernstig zijn om te kunnen worden gekwalificeerd als misdrijven. Daarnaast dient te worden vooropgesteld dat indien u zich door betreffende mannen effectief dusdanig onveilig zou hebben gevoeld, u heeft nagelaten hier melding van de te maken bij de Griekse autoriteiten. U stelt in dat verband dat u zich zou hebben gewend tot de VN, maar dat zij u louter gerust zouden hebben gesteld (CGVS, p. 15). Daarnaast zou ook uw zoon I. eenmaal zijn benaderd door een onbekende man, die hem zou hebben getracht hem mee te lokken

door hem een cadeau te beloven. Ook van dit incident maakte u geen melding bij de Griekse autoriteiten daar u niet wist hoe u de politiediensten moest contacteren (CGSV, p. 15). Met voorafgaande maakt u dan ook op geen enkele wijze aannemelijk dat er vanwege de plaatselijke autoriteiten sprake zou zijn van een gebrek aan of onwil tot bescherming van uw persoon en uw familieleden. Verder haalt u geen andere problemen in Griekenland aan.

Volledigheidshalve dienen de door u neergelegde documenten besproken te worden: de kopieën van de Iraakse paspoorten en identiteitskaarten van u en uw kinderen bevestigen uw identiteit en nationaliteit dewelke door het CGVS niet worden betwist. De kopieën van de Griekse verblijfsvergunning van u en uw kinderen bevestigen dat u de vluchtelingenstatus kreeg toegewezen door de Griekse autoriteiten en dat hieraan een verblijfsvergunning werd gekoppeld geldig tot februari 2022. Deze feiten worden evenmin betwist. In verband met het document aangaande het einde van het recht op opvang en financiële bijstand alsook uw medische documenten, volstaat een verwijzing naar motivering in supra.

Gelet op de voorgaande vaststellingen, dient er te worden vastgesteld dat uw basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn in Griekenland en dat uw levensomstandigheden er niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. X).

Ongeacht wat voorafgaat, kunt u een verzoek tot bevestiging van uw hoedanigheid van vluchteling indienen. Artikel 93 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat de bevestiging van de hoedanigheid van vluchteling kan worden aangevraagd op voorwaarde dat de betrokkene regelmatig en zonder onderbreking sinds 18 maanden in België heeft verbleven en dat de duur van zijn verblijf niet werd beperkt om een welbepaalde reden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u internationale bescherming werd toegekend in Griekenland en dat u omwille van deze reden niet mag worden teruggeleid naar Irak.

(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan dat zij uiteenzet als volgt:

“- SCHENDING VAN ARTIKEL 3 EVRM

- SCHENDING VAN ARTIKEL 4 HANDVEST

- SCHENDING VAN ARTIKEL 57/6, §3 VREEMDELINGENWET

- SCHENDING VAN DE BEGINSLEN VAN BEHOORLIJK BESTUUR: HET ZORGVULDIGHEIDSBEGINSEL, DE REDELIJKE TERMIJNEIS, HET VERTROUWENSBEGINSEL EN HET RECHTSZEKERHEIDSBEGINSEL, HET REDELIJKHEIDSBEGINSEL EN DE MATERIËLE MOTIVERINGSPLICHT

- SCHENDING VAN ARTIKEL 3 VAN DE WET INZAKE DE FORMELE MOTIVERING VAN BESTUURSHANDELINGEN

1. De bestreden beslissing is gestoeld op artikel 57/6, §3, 3° Vreemdelingenwet. Dit artikel stelt als volgt: De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer: (...) 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie.

Artikel 57/6, §3, 3° Vreemdelingenwet is een omzetting van artikel 33, 2, a van de Procedurerichtlijn (richtlijn 2013/32/EU) en laat toe dat een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard "als de verzoeker al internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat".

2. Een dergelijke beslissing op grond van artikel 57/6, §3, 3° Vreemdelingenwet moet echter worden getroffen binnen een termijn van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden.

Deze termijn werd niet gehonoreerd door verweerder, waardoor een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek tot internationale bescherming niet meer kan worden genomen op grond van artikel 57/6, §3, 3° Vreemdelingenwet. Het verzoek tot internationale bescherming dateert van 8 oktober 2019. Uiteindelijk werd de bestreden beslissing genomen op 22 januari 2020.

Door de bestreden hierop alsnog te baseren, schendt verweerder artikel 57/6, §3, derde lid Vreemdelingenwet.

3. Bovendien schendt een dergelijke beslissing, waarbij de beslissing werd genomen tot het niet-ontvankelijk verklaren van het verzoek tot internationale bescherming van verzoekster op grond van artikel 57/6, §3, 3° Vreemdelingenwet ondanks het duidelijk overschrijden van de termijn van vijftien werkdagen, de redelijke termijneis, het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel.

De wetgever heeft voorzien dat, aangezien een verzoeker om internationale bescherming een verzoek indient, er binnen vijftien werkdagen reeds een beslissing moet worden genomen indien met dit verzoek niet-ontvankelijk wil verklaren op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° Vreemdelingenwet. Deze termijn is, derhalve, zeer kort.

Het verzoek tot internationale bescherming dateert van 8 oktober 2019. Uiteindelijk werd de bestreden beslissing genomen op 22 januari 2020.

Door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wordt in de bestreden beslissing nergens uiteengezet waarom de wettelijk vereiste termijn niet kon worden gerespecteerd. Er dient derhalve te worden aangenomen dat er geen redenen voorhanden zijn waarom de wettelijk vereiste termijn van vijftien werkdagen niet kon worden gerespecteerd.

Ook op basis van de redelijke termijnvereiste blijkt derhalve dat verweerder niet meer over de mogelijkheid beschikt op 22 januari 2020 om de aanvraag van verzoeker als niet-ontvankelijk te beschouwen in toepassing van artikel 57/6, §3, 3° Vreemdelingenwet.

Verzoeker verwijst in deze context tevens naar het vertrouwens- en rechtszekerheidsbeginsel.

Het vertrouwensbeginsel kan worden omschreven als één van de beginselen van behoorlijk bestuur krachtens hetwelk de burger moet kunnen vertrouwen op een vaste gedragslijn van de overheid, of op toezeggingen of beloften die de overheid in een concreet geval heeft verricht (RvS 6 februari 2001, nr. 93.104).

Verzoeker mag erop vertrouwen dat, na een termijn van meer dan vijftien werkdagen, zijn aanvraag niet meer als niet-ontvankelijk zal worden verklaard op grond van artikel 57/6, §3, 3° Vreemdelingenwet. Het vertrouwensbeginsel houdt dan ook in dat de door het bestuur bij een rechtsonderhorige gewekte rechtmatige verwachtingen dienen te worden gehonoreerd (RvS 28 januari 2008, nr. 179.021).

In eenzelfde lijn beroept verzoekster zich op het rechtszekerheidsbeginsel, dit is een uit de rechtstaat voortvloeiend beginsel dat inhoudt dat het recht voorzienbaar en toegankelijk dient te zijn zodat de rechtssubjecten in staat zijn de rechtsgevolgen van hun handelingen op voorhand in te schatten, en dat die rechtssubjecten moeten kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid van het bestuur (I. OPDEBEEK en M. VAN DAMME (eds.), *Beginselen van behoorlijk bestuur*, Brugge, Die Keure, 2006, 315-349).

Ook hierom mag de verzoekende partij ervan uitgaan dat zijn aanvraag niet meer als niet-ontvankelijk zal worden verklaard op grond van artikel 57/6, §3, 3° Vreemdelingenwet, gelet op uitblijven van een beslissing door de bevoegde overheid binnen de wettelijke termijn van vijftien werkdagen.

Door echter op 22 januari 2020 alsnog de aanvraag van verzoeker als niet-ontvankelijk te beschouwen in toepassing van artikel 57/6, §3, 3° Vreemdelingenwet, ondanks de wettelijk vereiste termijn van vijftien werkdagen, schendt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het vertrouwens- en rechtszekerheidsbeginsel.

De bestreden beslissing is gestoeld op artikel 57/6, §3, 3° Vreemdelingenwet. Dit artikel stelt als volgt (eigen onderlijning):

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer: (...) 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie.

Artikel 57/6, §3, 3° Vreemdelingenwet vereist derhalve dat actueel is aangetoond dat een verzoeker om internationale bescherming dergelijke bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie.

De vraag stelt zich derhalve of actueel (evenals op het moment van het nemen van de bestreden beslissing: 22 januari 2020) is aangetoond dat de verzoekende partij dergelijke bescherming geniet.

De toekenning van de Griekse verblijfsdocumenten dateert evenwel van augustus 2019, nadat verzoekster werd erkend als vluchteling op 19 februari 2019. De verzoekende partij verliet Griekenland eind september 2019 en keerde sindsdien niet meer terug. Zij heeft sindsdien geen officieel verblijf meer in Griekenland en stond niet meer in contact met de Griekse overheid.

Daarnaast blijkt dat de vluchtelingenstatus kan worden ingetrokken of beëindigd door de Griekse autoriteiten. De verzoekende partij wijst daarbij op de artikelen 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming).

Het komt derhalve aan de verwerende partij toe, die zich beroept op artikel 57/6, §3, 3° Vreemdelingenwet om het verzoek tot internationale bescherming onontvankelijk te verklaren, om met de vereiste zorgvuldigheid na te gaan of de verzoekende partij actueel nog steeds beschikt over de vluchtelingenstatus in Griekenland. Dit blijkt onvoldoende te zijn vastgesteld. Er wordt geen onderzoek gedaan naar de actuele situatie. Hieruit blijkt dan ook onvoldoende of de verzoekende partij ook actueel, gelet op de vermelde artikelen van de Kwalificatierichtlijn, beschikt over de vluchtelingenstatus in Griekenland.

Hierom blijkt dat het onderzoek door de verwerende partij onzorgvuldig werd gevoerd. Het komt dan ook gepast voor om de beslissing van het Commissariaat-Generaal te vernietigen zodat er aanvullende onderzoeksmaatregelen kunnen bevolen worden, met name dat kan worden nagegaan of de verzoekende partij actueel nog steeds beschikt over de vluchtelingenstatus in Griekenland.

6. In uiterst ondergeschikte orde, merkt de verzoekende partij op als volgt. De bestreden beslissing is gestoeld op artikel 57/6, §3, 3° Vreemdelingenwet. Dit artikel stelt als volgt:

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer: (...) 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie.

Artikel 57/6, §3, 3° Vreemdelingenwet is een omzetting van artikel 33, 2, a van de Procedurerichtlijn (richtlijn 2013/32/EU) en laat toe dat een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard "als de verzoeker al internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat".

Geen van beide rechtsbronnen legt expliciet voorwaarden op bij het nemen van die beslissing, zoals een onderzoek naar de leefomstandigheden in de andere lidstaat.

De fundamentele mensenrechten uit het Europees Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (Handvest) en het Europees Verdrag voor de rechten van de mens (EVRM) moeten evenwel steeds gerespecteerd worden.

Het terugsturen van een verzoeker om internationale bescherming mag nooit een schending van artikel 4 van het Handvest of artikel 3 EVRM tot gevolg hebben. Het Europese Hof van Justitie stelt dat het in uitzonderlijke gevallen kan dat in een lidstaat de fundamentele rechten van een verzoeker om internationale bescherming in gevaar komen. Er is daarvoor niet noodzakelijk sprake van systematische tekortkomingen in het asiel- en opvangsysteem van de lidstaat.

In casu wijst de verzoekende partij erop dat zij geen bescherming tegen refoulement geniet in Griekenland en wijst de verzoekende partij erop dat zij bij een terugkeer een risico loopt op onmenselijke en vernederende behandeling, hetgeen het beschermingsstatuut in Griekenland niet effectief maakt. In het bijzonder wijst de verzoekende partij - een alleenstaande moeder met vijf minderjarige kinderen - op het gebrek aan huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, ondersteuning en

medische bijstand in Griekenland in hun specifieke situatie na het bekomen van het beschermingsstatuut (zie verder hieronder).

De verzoekende partij - als een gezin met een minderjarig kind - wijst vooreerst op de opvang- en huisvestigings situatie in Griekenland.

Verzoeker verbleef gedurende de procedure tot het verkrijgen van internationale bescherming op het Griekse eiland Xios en, nadien, in een eigen woning op het vasteland in de regio Trikala. Belangrijk om daarbij op te merken is dat deze woning werd verstrekt door een hulporganisatie en niet door de Griekse overheid. Verzoekster kon hier, na haar erkenning, nog verschillende maanden blijven. Dit was een uitzonderingsmogelijkheid. Nadien moest zij haar woning wel verlaten, zonder alternatief.

De verzoekende partij deed wat zij kon om een alternatieve huisvesting te verkrijgen, maar konden niet op hulp rekenen. Het gezin had uiteindelijk geen alternatief meer en diende Griekenland wel te verlaten.

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verwijt verzoekster niet de nodige stappen zou hebben gezet om alternatieve opvang te bekomen, maar verklaart geenszins op welke manier zij dit dan wel kon doen.

Door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wordt ook niet aangegeven welke stappen het gezin dan wel kon zetten om alsnog een huisvesting – overigens voor vijf personen (waaronder vier minderjarige kinderen) – te verkrijgen (zoals in het binnenland van Griekenland). Evenmin wordt aangegeven in de bestreden beslissing dat het alsnog mogelijk zou zijn om een huisvesting te verkrijgen in Griekenland, waaruit dan kan worden vastgesteld welke stappen het gezin heeft nagelaten te zetten.

Het onderzoek van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is op dit punt onzorgvuldig gevoerd. Er blijkt niet dat er (effectieve) opvangmogelijkheden zouden zijn voor het gezin, terwijl in de bestreden beslissing het aan de verzoekende partij wordt verweten om niet de nodige stappen te hebben gezet om dit te verkrijgen. Welke stappen er werden nagelaten te zetten wordt nergens toegelicht (of onderzocht).

De huisvesting is evenwel cruciaal voor het gezin. Zonder opvang kunnen zij – temeer omdat zij in hun specifieke situatie geen voldoende inkomen kunnen verwerven of steun verkrijgen van de nationale overheid (zie verder hieronder) – onmogelijk een menswaardig leven uitbouwen in Griekenland. De verzoekende partij benadrukt hierbij in het bijzonder het belang van de minderjarige kinderen voor wie de huisvesting (evenals andere basisbehoeften) essentieel is.

Daarnaast heeft de verzoekende partij gewezen op het gebrek aan werkgelegenheid en (taal)onderwijs (oftewel de mogelijkheid tot het verbeteren van de toegang tot de arbeidsmarkt). De verzoekende partij was niet in staat een arbeidsinkomen te verwerven hierdoor, hetgeen niet wordt tegengesproken in de bestreden beslissing. Dit betreft zowel een algemeen geldende reden (de zwakke Griekse economie) als de specifieke situatie van de verzoekende partij (die de Griekse taal niet machtig is en deze kennis niet kan verwerven op basis van haar situatie, zie hieronder).

Dit element kan overigens niet op zichzelf worden gezien. Verzoekster ontbeert de noodzakelijke basisbehoeften (zoals huisvesting, zie hierboven) en vervolgens de mogelijkheden om een inkomen te verwerven (hetgeen niet wordt betwist). Dit maakt de situatie van verzoekster bijzonder penibel. Zij kan niet zelf voorzien in de uitbouw van een menswaardig bestaan en ontbeert de nodige ondersteuning vanuit de nationale overheid. Zij lopen hierdoor bij een terugkeer een risico op onmenselijke en vernederende behandeling, hetgeen het beschermingsstatuut in Griekenland niet effectief maakt.

Ook de mogelijkheden tot scholing voor verzoekster en de kinderen (om hun kansen op de arbeidsmarkt tot enigszins te versterken) zijn bijzonder beperkt. Het verwerven van kennis over de Griekse taal, om de kansen op de arbeidsmarkt te vergroten, wordt hierdoor niet gefaciliteerd. Dit wijst er overigens op dat de overheid dergelijke lessen niet voorziet, aangezien dit door belangenorganisaties dient overgenomen te worden.

De verzoekende partij wijst verder op de gebrekkige medische hulpverlening, hetgeen in het bijzonder een negatieve impact had op haar en de minderjarige kinderen. De analyse in de bestreden beslissing, namelijk dat hiervan geen bewijs zou voorliggen, kan moeilijk overtuigen indien de verzoekende partij zou terugkeren naar Griekenland. Door verzoekster werden hierover consistente verklaringen afgelegd. De vraag richt zich dus naar de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen voor verzoekster en haar minderjarige kinderen, hetgeen niet werd onderzocht door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de bestreden beslissing.

De verzoekende partij wijst vervolgens op het gebrek aan financiële of andere hulp vanwege de Griekse overheid, waarop in de bestreden beslissing wordt geantwoord dat de verzoekende partij onvoldoende initiatief zou hebben getoond om deze rechten op te eisen (dit is een constante kritiek die wordt geformuleerd in de bestreden beslissing). Het mag vooreerst niet worden vergeten dat verzoekster instaat voor de zorg van vijf minderjarige kinderen, niet de Griekse taal machtig is en niet werd geholpen in de zoektocht naar het uitbouwen van een menswaardig bestaan. Verzoekster en haar gezin konden

nergens heen. Het blijkt dan ook onvoldoende, minstens werd dit onvoldoende onderzocht, welke initiatieven verzoekster moest nemen maar heeft nagelaten. Dit wordt in de bestreden beslissing niet verklaard.

De sociale rechten, waarop verzoekster recht zou hebben in Griekenland, worden niet verder geduid. Ook hier blijkt niet op welke manier dit de verzoekende partij – als alleenstaande moeder met vijf minderjarige kinderen – in staat moet stellen om in hun basisbehoeften te voorzien (zodat een menswaardig bestaan mogelijk is).

De verzoekende partij wijst op bovenvermelde tekortkomingen, waardoor zij – ondanks het verkrijgen van een beschermingsstatuut in Griekenland – het land diende te verlaten. De verzoekende partij wijst erop dat zij geen bescherming tegen refoulement geniet in Griekenland en dat zij bij een terugkeer een risico loopt op onmenselijke en vernederende behandeling, hetgeen het beschermingsstatuut in Griekenland niet effectief maakt. In het bijzonder wijst de verzoekende partij - een alleenstaande moeder met vijf minderjarige kinderen - op het gebrek aan huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, ondersteuning en medische bijstand in Griekenland in hun specifieke situatie na het bekomen van het beschermingsstatuut.

Het onderzoek van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is om bovenvermelde redenen gebaseerd op een onzorgvuldige beoordeling, minstens blijkt dat er een onvolledig en onzorgvuldig onderzoek werd gevoerd.

De verzoekende partij wijst er derhalve op dat het voldoende is aangetoond dat in hun individuele geval er sprake is van een risico op schending van artikel 3 EVRM en artikel 4 Handvest en dat de toegekende bescherming in Griekenland niet effectief is. De voorwaarden voor de toepassing van artikel 57/6 §3, 3° Vreemdelingenwet zijn niet vervuld, waardoor de bestreden beslissing deze bepalingen schendt.”

2.2. Beoordeling

2.2.1. Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), in toepassing waarvan de bestreden beslissing genomen werd, bepaalt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer (...)

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie”.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de vreemdelingenwet is de omzetting in Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn).

In zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17 inzake *Ibrahim e.a.* (hierna: *Ibrahim e.a.*) heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie interpretatie verleend aan deze bepaling op basis van vijf prejudiciële vragen met betrekking tot personen die reeds internationale bescherming hadden gekregen in Polen en Bulgarije.

Het Hof verklaarde dat artikel 33, lid 2, onder a), van de Procedurerichtlijn zich niet ertegen verzet dat een lidstaat een verzoek om toekenning van de vluchtelingenstatus niet-ontvankelijk verklaart omdat aan de verzoeker in een andere lidstaat subsidiaire bescherming is verleend, wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van die verzoeker als persoon die subsidiaire bescherming geniet in die andere lidstaat, hem niet blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie. De omstandigheid dat personen die een dergelijke subsidiaire bescherming genieten, in die lidstaat geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen genieten die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden, zonder dat zij evenwel anders worden behandeld dan de onderdanen van die lidstaat, kan alleen dan leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een dergelijk risico, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat de verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

Het Hof verklaarde dat “[W]anneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds

subsidiare bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 90 en aldaar aangehaalde rechtspraak)” (HvJ, Ibrahim e.a., punt 88).

Het Hof benadrukte dat dergelijke tekortkomingen alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen wanneer zij *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak”* (HvJ, Ibrahim e.a., punt 89):

“Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 92 en aldaar aangehaalde rechtspraak)” (HvJ, Ibrahim e.a., punt 90).

“Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terecht komt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 93)” (HvJ, Ibrahim e.a., punt 91).

2.2.2. *In casu* motiveert de bestreden beslissing met betrekking tot de leefomstandigheden van verzoekster in Griekenland:

“In het kader van uw verzoek om internationale bescherming haalt u volgende levensomstandigheden aan in Griekenland. U hekelt de toegang tot huisvesting, werk, scholing, gezondheidszorg alsook de gebrekkige ondersteuning van de Griekse autoriteiten (CGVS, p. 11- 16, Zie vragenlijst CGVS ingevuld bij de DVZ).

In dit verband dient vooreerst te worden aangestipt dat u verklaarde drie maanden na uw aankomst en uw verzoek om internationale bescherming op het Griekse eiland Xios, te weten omstreeks januari 2019, een eigen woning op het vasteland in de regio rond Trikala toegewezen te hebben gekregen door de Verenigde Naties (CGVS p. 10 - 11). Op 19 februari 2019 werd u de vluchtelingenstatus toegekend. U gaf vervolgens aan na de toekenning van het vluchtelingenstatuut, nog zeven maanden in betreffende woning te hebben gewoond (CGVS , p. 9-11). Bovendien kreeg u gedurende de periode februari tot en met juli 2019, bovenop uw huisvesting, een leefloon van 500€ per maand voor het hele gezin (CGVS I, p. 11). Zondermeer vooropstellen dat u geen ondersteuning heeft gekregen in Griekenland van de autoriteiten noch van NGO's, strookt bijgevolg niet met uw verklaringen als dusdanig. Voorts blijkt uit uw verklaringen dat u op dezelfde dag van de stopzetting van de opvang, Griekenland heeft verlaten. Uit uw verklaringen blijkt dat beperkte financiële mogelijkheden, het vinden van een geschikte woonst in de weg heeft gestaan (CGVS I, p. 11). Behalve financiële haalt u geen andere belemmeringen aan die de toegang tot het vinden van geschikte huisvesting voor u bemoeilijkte.

Ook in verband met uw toegang tot gezondheidszorg maakt u op geen enkele wijze aannemelijk dat u hierin door de Griekse autoriteiten zou belemmerd zijn. U legt in dit verband immers tal van medische documenten voor afgeleverd in de periode mei 2019 tot en met september 2019. Deze documenten hebben betrekking op uw medische problematiek waarvoor u in Griekenland medische onderzoeken onderging, waaronder medische beeldvorming en waarvoor u medicatie kreeg voorgeschreven (CGVS, p. 9). Uw verklaring als zou u te weinig medicatie hebben gekregen in Griekenland, is een blote bewering die u op geen enkele wijze kan staven. Verder dient te worden aangestipt dat ofschoon u in de vragenlijst van de DVZ vooropstelt dat u in Griekenland geen behandeling kreeg, doch wel hier in België (Vragenlijst CGVS ingevuld bij de DVZ), deze stelling niet blijkt uit de verklaringen die u aflegde tijdens het persoonlijk onderhoud tegenover het CGVS. U stelt tijdens betreffend onderhoud immers in België niet te zijn doorverwezen voor verder medisch onderzoek ondanks het feit dat u uw medische problematiek zou hebben aangekaart (CGVS, p. 13). In verband met uw verklaringen dat ook uw kinderen nood zouden hebben gehad aan medische bijstand in Griekenland, doch dat deze hun zou

zijn ontzegd, toont u op geen enkele wijze deze noodzaak aan. U legt in dit verband geen enkel begin van bewijs neer teneinde hun medische problematiek te staven (CGVS, p. 9 en 14). Uit voorafgaande moet dan ook worden geconcludeerd dat u nalaat op overtuigende wijze aan te tonen dat u in Griekenland geen toegang had tot de reguliere gezondheidszorg. In de marge dient nog opgemerkt dat u zich voor wat betreft medische problemen tot de geijkte procedure dient te wenden.

In verband met de scholing van uw kinderen die respectievelijk in 2006, 2008 en 2013, 2015 en 2017 werden geboren, stelt u voorop dat uw twee oudste kinderen naar school gingen doch dat uw jongste drie kinderen niet werden ingeschreven. U verklaart in dit verband dat zij nog niet de schoolgaande leeftijd hadden bereikt. Zo werd uw dochter R. die werd geboren in 2013 wel ingeschreven voor het schooljaar 2019-2020, doch met uw vertrek uit Griekenland in september 2019, volgde zij slechts gedurende een week les. Uit uw verklaringen blijkt eveneens dat uw kinderen de Griekse taal aan het leren waren. U verklaarde in dit verband dat uw zoon I. voor u tolkte (CGVS, p. 12). Op geen enkele wijze toont u dan ook aan dat uw kinderen in Griekenland geen recht zouden hebben gehad op onderwijs of dat de toegang tot onderwijs zou zijn belemmerd omwille van hun achtergrond.

U be vraagt over welke concrete inspanningen u heeft geleverd om de Griekse taal te leren, stelt u in eerste instantie voorop dat de VN, die taalonderwijs zou organiseren, u ervan zou hebben weerhouden om taalonderwijs te volgen daar u voor uw kinderen moest zorgen (CGVS, p. 12- 13). Afgezien van het feit dat u ook deze bewering niet staaft met enig begin van bewijs, blijkt nergens uit uw verklaringen dat u zich tot andere organisaties heeft gewend of andere doorgedreven inspanningen heeft geleverd om de taal te leren. U wendde u immers niet tot andere organisaties noch maakt u gewag van andere inspanningen die u ondernam om de taal te leren (CGVS, p. 12). Gezien u heeft nagelaten zich het Grieks machtig te maken, kan evenmin worden vooropgesteld dat u serieuze inspanningen heeft geleverd om werk te vinden. Dit blijkt ook uit verklaringen dat u slechts eenmalig een poging zou hebben ondernomen om werk te vinden, te weten in een naaiatelier tegenover uw woonst in de regio Trikala.

Ofschoon het CGVS onderkent dat, gezien uw situatie van alleenstaande moeder van 5 kinderen, het niet eenvoudig moet zijn geweest om een nieuwe taal te leren en financieel op eigen benen te staan, blijkt desalniettemin uit uw verklaringen dat u geen doorgedreven inspanningen heeft geleverd om uw weg te vinden in de Griekse samenleving. Ofschoon uit informatie blijkt dat u reeds op 19 februari 2019 het statuut van vluchteling werd toegekend, verliet u Griekenland eind september 2019, zeven maanden nadat u de vluchtelingenstatus werd toegekend. Omstreeks de periode van uw vertrek had bovendien uw moeder (19/24101 A.-Z., W. A. A.) haar verblijfsvergunning gekregen, waardoor zij u vervoegde in Trikala (CGVS, p. 13). Ook was er vooruitzicht op de komst en dus bijstand van uw broer T. (A.-Z., T. N. A.) (CGVS, p. 14-15) waarvan u had vernomen dat ook hij een internationaal beschermingsstatuut van de Griekse autoriteiten had ontvangen. Daarnaast verbleef ook uw zus Sarah met haar echtgenoot en kinderen in Griekenland in afwachting van een internationaal beschermingsstatuut. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u samen met behulp van uw familieleden, een poging heeft ondernomen om voet aan de grond te krijgen in de Griekse samenleving.

Voor het overige kaart u de onveilige situatie aan in Griekenland. U stelt voorop dat het land geplaagd wordt door drugs en ontvoeringen. In Athene zouden omwille van de onveilige situatie nauwelijks nog Griekse burgers woonachtig zijn (CGVS, p. 14). Deze situatie stemt niet overeen met de actuele situatie in Athene. Daarnaast zou u slachtoffer zijn geworden van ongewenste intimiteiten. U stelt in dit verband dat u verschillende malen werd benaderd door jonge mannelijke vluchtelingen om een seksuele relatie aan te gaan. U zou door deze mannen ook zijn aangesproken bij uw woning. Ze zouden ook hebben geprobeerd uw hand vast te houden. U voelde u hierdoor op uw ongemak en onveilig en maakte zich bovenal zorgen om uw dochter Z. die een jonge vrouw begon te worden. In dit verband dient te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde ongewenste intimiteiten onvoldoende ernstig zijn om te kunnen worden gekwalificeerd als misdrijven. Daarnaast dient te worden vooropgesteld dat indien u zich door betreffende mannen effectief dusdanig onveilig zou hebben gevoeld, u heeft nagelaten hier melding van de te maken bij de Griekse autoriteiten. U stelt in dat verband dat u zich zou hebben gewend tot de VN, maar dat zij u louter gerust zouden hebben gesteld (CGVS, p. 15). Daarnaast zou ook uw zoon I. eenmaal zijn benaderd door een onbekende man, die hem zou hebben getracht hem mee te lokken door hem een cadeau te beloven. Ook van dit incident maakte u geen melding bij de Griekse autoriteiten daar u niet wist hoe u de politiediensten moest contacteren (CGSV, p. 15). Met voorafgaande maakt u dan ook op geen enkele wijze aannemelijk dat er vanwege de plaatselijke autoriteiten sprake zou zijn van een gebrek aan of onwil tot bescherming van uw persoon en uw familieleden. Verder haalt u geen andere problemen in Griekenland aan.”

2.2.3. Verzoekster voert aan dat zij na het verlaten van het eiland Chios in de regio Trikala huisvesting heeft gekregen van een hulporganisatie en niet van de Griekse overheid. Zij kon hier na haar erkenning als vluchteling nog enkele maanden verblijven. Verzoekster moest evenwel daarna haar woning verlaten zonder enig alternatief. Verzoekster betoogt dat de bestreden beslissing niet uiteenzet welke stappen zij dan wel had kunnen zetten om alternatieve opvang te bekomen. Zij voert aan dat zij in de context van de zwakke Griekse economie in haar specifieke situatie als alleenstaande moeder van vijf kinderen geen reële toegang zal hebben tot werkgelegenheid en taalonderwijs. Daarnaast wijst zij ook op de gebrekkige medische hulpverlening die een negatieve impact had op haar minderjarige kinderen. Verzoekster wijst ook op het gebrek aan financiële of andere hulp vanwege de Griekse overheid. Ze betoogt dat het antwoord in de bestreden beslissing, dat zij onvoldoende initiatief zou hebben getoond om deze rechten op te eisen, geen rekening houdt met het feit dat zij instaat voor vijf minderjarige kinderen, de Griekse taal niet machtig is en niet werd geholpen in de zoektocht naar het uitbouwen van een menswaardig bestaan.

Het feit dat zij gedurende de procedure bijstand heeft gekregen, doet er geen afbreuk aan dat verzoekster geen ondersteuning, noch huisvesting meer zal krijgen nadat zij internationale bescherming heeft gekregen. Dit wordt in de bestreden beslissing ook niet betwist. Het feit dat verzoekster voorheen ondersteuning heeft gekregen, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat zij, bij terugkeer naar Griekenland, niet meer op deze ondersteuning zal kunnen terugvallen.

Het motief dat zij geen doorgedreven pogingen zou hebben gedaan om de taal te leren en werk te zoeken, gaat voorbij aan het feit dat zij als alleenstaande moeder van vijf jonge kinderen in eerste instantie haar kinderen zal moeten zien te voeden en te overleven. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ziet niet goed in hoe in een dergelijke situatie in alle redelijkheid van verzoekster kan worden verwacht dat zij “doorgedreven pogingen” zou doen in het zoeken naar werk en het leren van de taal, dit bovendien in de zeer moeilijke Griekse socio-economische context.

Het feit dat verzoeksters moeder ook in Griekenland verblijft en verzoekster eventueel kan bijstaan, doet *in casu* geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoekster vijf jonge kinderen ten laste heeft en dat niet wordt betwist dat de situatie in Griekenland bijzonder moeilijk is. Er kan inderdaad worden aangenomen dat er een kans is op familiale solidariteit, maar de vraag rijst of deze afdoende is in de Griekse socio-economische context en of hiermee de zorg voor vijf kinderen kan worden ondervangen.

Waar verwezen wordt naar de aanwezigheid van verzoeksters zus en haar echtgenoot en kinderen, kan, daargelaten de vraag of deze laatsten in de Griekse socio-economische context in staat zullen zijn hulp te bieden aan verzoekster (zij hebben zelf kinderen), erop gewezen worden dat niet blijkt dat zij actueel over een recht op verblijf in Griekenland beschikken.

Er wordt door de verwerende partij niet betwist dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland zich daar in erg moeilijke en soms schrijnende (levens)omstandigheden kunnen bevinden en geconfronteerd kunnen worden met allerhande belemmeringen met betrekking tot o.a. de toegang tot gezondheidszorg. Gelet op het feit dat verzoekster als alleenstaande vrouw de zorg heeft over vijf kinderen die tussen drie en veertien jaar oud zijn, moet de kans reëel worden geacht dat verzoekster met haar kinderen in Griekenland (mogelijks) zal terechtkomen in een situatie van onmenselijke of vernederende levensomstandigheden in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de vreemdelingenwet of van artikel 3 van het EVRM.

Gelet op het voorgaande dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 22 januari 2020, wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht april tweeduizend twintig door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT